

Włodzimierz ZARĘBSKI
Politechnika Lubelska

JUBILEUSZ PROF. ZW. DR. INŻ. LEONA JANUSZA ROWIŃSKIEGO

W lutym 1988 roku minęła 70. rocznica urodzin prof. Leona Rowińskiego, a w maju minęło 48 lat Jego pracy zawodowej i 37 lat pracy naukowo-dydaktycznej.

W uznaniu olbrzymich zasług prof. L. Rowińskiego na polu dydaktycznym i naukowym władze Politechniki Śląskiej oraz przyjaciele i współpracownicy Profesora postanowili zorganizować Konferencję poświęconą Jubilatowi.

Prof. Leon Rowiński urodził się 28. lutego 1918 roku. Młodość spędził w Suwałkach, tam też w 1936 roku ukończył Gimnazjum im. Karola Brzostowskiego. Niezwłocznie rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej, a w styczniu 1951 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego w specjalności "budowa mostów".

W czasie okupacji, w 1940 roku pracując w Warszawie prof. L. Rowiński współdziała z grupą Wacława Drojanowskiego zabezpieczającą uchronione przed okupantem walory Skarbu Rzeczypospolitej Polski. W związku z tą działalnością zostaje aresztowana matka Profesora, która w grudniu 1943 roku ginie w Oświęcimiu. L. Rowiński opuszcza Warszawę, przybywa na teren Zamojszczyzny i nawiązuje tam kontakt z oddziałami Armii Krajowej i Batalionami Chłopskimi, a wobec bezpośredniego zagrożenia w końcu 1943 roku wstępuje do oddziałów Batalionów Chłopskich "Lisa". Uczestniczy w wielu potyczkach i bitwach m.in. pod Stawem, Koszodubą, Żurawicą, Panasówką, Szewnią Górną. Kończy Leśną Szkołę Podohorążych ze stopniem kaprała podchorążego.

Po zakończeniu działań wojennych na terenie Zamojszczyzny zmobilizowany przez PKP odbudowuje odcinek linii kolejowej Zawada-Rawa Ruska, łącznie z dwoma mostami w Zwierzyńcu i pod Krasnobrodem.

Internowany na terenie ZSRR wraca do kraju w listopadzie 1947 r.

W lutym 1948 roku zostaje reaktywowany w prawach studenta. Kończąc studia pracuje jednocześnie w Wydziale Inwestycji Centrum Banku Rolnego w Warszawie.

Po zakończeniu studiów zostaje zaangażowany na stanowisko starszego projektanta i kierownika pracowni projektowania organizacji budowy Biura Projektów "Miastoprojekt Specjalistyczne". Równocześnie pracuje jako starszy asystent w Katedrze Organizacji i Mechanizacji Budownictwa Politechniki Warszawskiej kierowanej przez prof. Aleksandra Dyzewskiego. Właśnie prof. Dyzewski rekomendował Jubilata na kierownika Katedry Organizacji i Mechanizacji w Politechnice Śląskiej.

Jesienią 1954 roku prof. Rowiński przybywa na Politechnikę do Gliwic, gdzie organizuje Katedrę Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. Od 1968 roku kieruje Katedrą Technologii i Organizacji Budownictwa, przekształconą w 1971 r. w Instytut, którego organizatorem i pierwszym dyrektorem zostaje Jubilat.

W 1961 roku Rada Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego nadaje prof. L. Rowińskiemu stopień doktora nauk technicznych, za obronę rozprawy pt.: "Metoda dyrektywnego planowania realizacji obiektów i procesów budowlanych".

W 1963 roku Jubilat uzyskuje tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1971 roku Rada Państwa nadaje mu tytuł profesora zwyczajnego.

34 - letni okres pracy prof. L. Rowińskiego na terenie Śląska wypełniony jest całkowicie olbrzymią dynamiczną pracą nad rozwojem technologii i organizacji budownictwa. Oprócz pracy naukowej i dydaktycznej na Politechnice Profesor jest aktywnym uczestnikiem licznych zespołów doradczych i Rad Naukowych, jest przewodniczącym Sekcji Mechanizacji, Organizacji i Ekonomiki Budownictwa Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

To związane wymiennie najważniejszych, pełnionych przez prof. Rowińskiego, czynności dają słabe i niepełne pojęcie o Jego nacechowanej entuzjazmem, a zarazem sumiennością, opartej na dużym doświadczeniu pracy nad rozwojem i podnoszeniem na wyższy poziom technologii budownictwa w nauczaniu i codziennej praktyce.

Dorobek naukowy prof. Rowińskiego obejmuje około 200 prac ogłoszonych drukiem, w tym 45 pozycji książkowych i skryptów. Zainteresowania i prace naukowe Jubilata są bardzo rozległe, obejmują one technologię, organizację i ekonomikę budownictwa. W Katedrze i Instytucie kierowanym przez prof. Rowińskiego panowały życzliwe warunki do badań i realizacji nowoczesnych technologii budownictwa. Opracowano tam powszechnie znane oryginalne technologie m.in. "Ślizg - ROW", PRAS-BET, PRAS-GIPS, Śląski system podnoszenia przekrój, które służyły zarówno gospodarce, jak i kształceniu kadr naukowo-dydaktycznych. Dorobek naukowy Profesora uzupełniają bardzo liczne referaty i wykłady naukowe, wygłaszane na zjazdach naukowych krajowych i zagranicznych, artykuły popularno-naukowe oraz wiele ocen rozpraw doktorskich i habilitacyjnych.

Opracowanie bardzo licznych pozycji podręcznikowych wiąże się ściśle z zamiłowaniem Jubilata do pracy dydaktycznej. Należy on do najbardziej zaangażowanych stosujących nowoczesną audiotechnikę wykładowców. Jako Kierownik Katedry, Dyrektor Instytutu i Prorektor prof. L. Rowiński zawsze interesował się żywo potrzebami i poziomem studiującej młodzieży - ciesząc się niezmiennie wielką popularnością wśród wielu roczników studentów i inżynierów. Duże zaangażowanie i zamiłowanie do wychowywania i kształcenia cechuje również stosunek prof. L. Rowińskiego do dyplomantów i asystentów. Pod jego kierownictwem wykonano ponad 500 prac magisterskich i inżynierskich oraz 12 doktoratów.

Jednym z ważniejszych odcinków, na jakich odbywa się szkolenie kadry technologów budownictwa, jest Zespół Jednostek Jednoimiennych Technologii i Organizacji Budownictwa w Polsce. Prof. L. Rowiński jest jego założycielem i przewodniczącym. Zespół ten ma głównie na celu przyspieszenie rozwoju wysoko kwalifikowanych kadr naukowych, których w dziedzinie technologii i organizacji budownictwa jest wciąż za mało.

W uznaniu zasług Jubilat uzyskał następujące odznaczenia: Sztandar Pracy II klasy, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medale 20^{ty} i 40^{ty} lecia PRL, Złotą Odznakę Zasłużonemu dla Rozwoju Województwa Katowickiego.

Jedynie Ci, którzy tak jak autor niniejszego szkicu - mieli zaszczyt pod kierownictwem Profesora pracować, stykać się z Nim w codziennej pracy i nie tylko na forum pracy zawo-

dowej, wiedzą, że poza walorami dobrego inżyniera, zasłużonego organizatora budownictwa i znakomitego wychowawcy, na osobowość Jubilata składa się pełen humanizmu i uroku osobistego stosunek do ludzi, którym zdobywa nie tylko powszechne uznanie, lecz także powszechną sympatię.

Niech mi wolno będzie w imieniu grona licznych uczniów i współpracowników złożyć Ci - dostojny Jubilate - życzenia zdrowia oraz dalszej długotrwałej, owocnej pracy dla dobra budownictwa, dla dobra nauki i kultury technicznej w Polsce.